

ಕಥೆಗಾರ ಕೆ.ಪಿ. ಪುಣಿಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ನೀಳತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಸಿನಿಮಾ. ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರದ ನಾಯಕರಿಗಾಗಿ ರೌಡಿಯರಂದೇ ಉದ್ದರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮನ್ ಕೂಡ ಚಿತ್ರದ ಇಗ್ನೊ ಉಪಶಿಷ್ಟಕೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ರೌಡಿ ವಿಮಿನ್ ಆಫ್ ಕಿರಗೂರು’ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಗೆ ಕಥೆಗಾರ ಹಾಗೂ ನಿದೇಶಕಿ ಒಕ್ಕೊಳಗಿನಂದ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರದ ನಾಯಕರಿಗಿರು ರೌಡಿ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ – ಆ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ನಾವು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಲ್ಲಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕನಂತರಗಳನ್ನು ‘ಕಿಟ್ಟ’, ‘ಹುಟ್ಟ’, ‘ಹುಲ್ಲಿ’, ‘ಹಿಂಂ’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆಯುವುದನ್ನು, ಆ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ನಾಯಕನಂತರ ಕೂಡ ಹೊತ್ತು ಮೇರೆಯುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಈ ಕೊಂಡಾಟದ ಹಿಂದೆ ಇರುವುದು ಅಭಿಮಾನವೇ ಹೊರತು ಸತ್ಯವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಎಲ್ಲರೂ ಬಳ್ಳರು. ಹೆಚ್ಚುವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ‘ರೌಡಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರ ಹಿಂದೆ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಕೊಂಡಾಟವೇ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರಗೂರಿನ ಗಯ್ಯಾ ಇಗಳನ್ನು ರೌಡಿಗಳೆಂದು ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಂದು ಸಂಗಿಯಿನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು: ರೌಡಿಗಳ ಪೂರು ಪ್ರೇಕರಿತನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಹಿತಾಸತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ಕಿರಗೂರಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಗಯ್ಯಾ ಇತನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಹಾಗೂ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಫಲ.

‘ಕಿರಗೂರಿನ ಗಯ್ಯಾ ಇಗಳು’ ಚಿತ್ರದ ವಿಶೇಷ ಇರುವುದು, ಇಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ಸಿನಿಮಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ, ಇಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಥೆ-ಸಿನಿಮಾ ವಿಶೇಷ ಎನು ಏಂದರೆ ಮತ್ತುದೇ ಉತ್ತರ – ‘ಗಯ್ಯಾ ಇಗಳು’.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ‘ಗಯ್ಯಾ ಇಗಳು’ ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಸಮಾಜ ನಕಾರಾತ್ಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಜೋರುಗಳಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬಿಡುಬಿಂದು ವರ್ತನೆಯ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಗಯ್ಯಾ ಇಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಗಯ್ಯಾ ಇಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಕ ರೂಪ ತಂದುಕೊಡುವುದು (ಪಳಿಗಿಸುವುದು) ಸಮಾಜಕ್ಕೆ (ಪ್ರರೂಪಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ) ಶ್ರಿಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಇದು ಸಿನಿಮಾಮಂದಿಗಂತೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಿಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಪ್ರಟಿಣಿ ಕಣಗಾಲರ ‘ಶುಭಮಂಗಳ’ ಚಿತ್ರದ ಹೇಮಾಳಣ್ಣನೆನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಶರ್ಮಾನದ ಮಾದರಿ ಹೆಣ್ಣು ಎಂದು ಬೀಗುವ, ಅದರಂತೆಯೇ ಬಾಳುವ ನಾಯಕ ಹೊನೆಗೆ ‘ನಾಲ್ಕೆಣ್ಣಿಂದ್ ನಾಲ್ಕು’ ಎನ್ನುವ ರೂಢಿಗತ ಲೇಕ್ಕಾವನ್ನು ಒಟ್ಟು ತಲೆದೂಗುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರಟಿಣಿನವರದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸಿನಿಮಾ ‘ಎಡಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೇ’ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಗತ ಗಳನ್ನೇ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣು ಪತಂಗ, ಗಂಡು ಬೆಂಕಿ. ಕ್ಷಣಿಕದ ಚಪಲಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವೇಯಾ / ಶ್ರೀಮತಿ ಎನಿ ಮತಿ ನೀಗುವೇಯಾ’ ಎನ್ನುವ ಸ್ವೇತಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಯಿನ್ನು ಸಿನಿಮಾ ನಾಯಕರಿಗೆ ಮುಂದಿದುತ್ತದೆ. ಕಾಲು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಾಗಿಯಂತಾದ ಗಂಡನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ತಂಬುಯೊವನದ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಬಂಧಕೆಗಳನ್ನು ನೇಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ತ್ವಾಗಮಯಿ ಆಗಬೇಕು, ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯೇ ಧರ್ಮ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಈ ಸಿನಿಮಾದ ತಾತ್ಕಿಕತೆ. ಈ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಜೊತೆಗೆ ‘ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸವಾಲ್’ ನೇನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಚಿತ್ರದ ನಾಯಕ ಭದ್ರ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ತರುಣ. ಅವನ ಚೆಣ್ಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ನಡವಳಿಕೆಗಳು. ಆದರೆ, ನಾಯಕ ದುರ್ಗಿಯ ನಡವಳಿಕೆ ದುರಭಿಮಾನದ್ದು, ಹಣದ ಮದದ್ದು! ಹಾಗೆನೊಡಿದರೆ ದುರ್ಗಿ ಒಬ್ಬ ಪೆದ್ದು ಹುಡುಗಿ, ಅಪ್ಪೇ. ಎಂ.ಆರ್. ವಿಶಲ್ ನಿದೇಶನದ ‘ಮಿಸ್ ಲೀಲಾವತಿ’ (1965) ಚಿತ್ರದ ನಾಯಕಿ, ವಿವಾಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರೂ, ಹೊನೆಗೆ